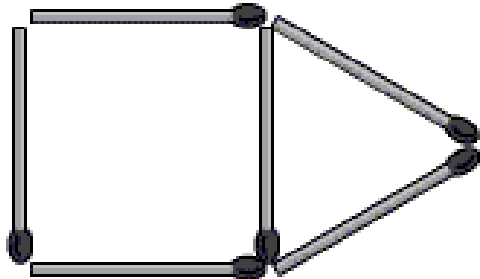

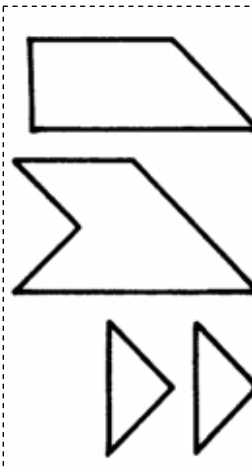
Zápalky

Premiestnite tri zápalky tak, aby ste dostali šesť malých a dve veľké rovnostranné trojuholníky.

Písmeno T

Z týchto štyroch častí zlož T ▶

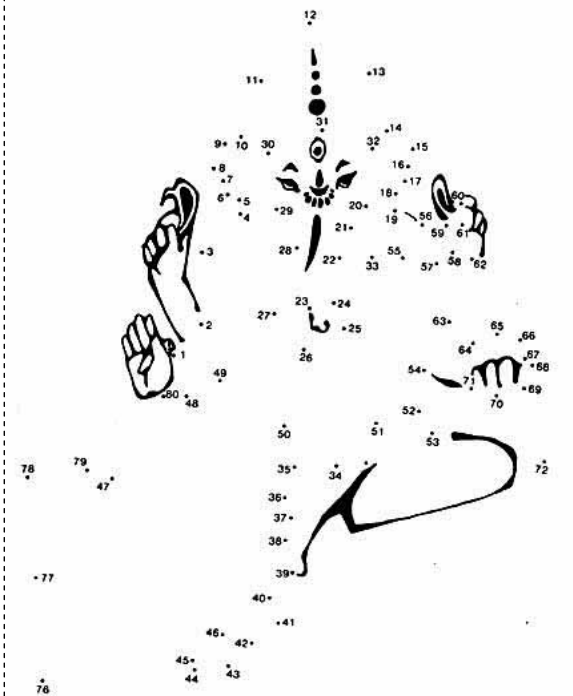

Muž a žena idú autom, muž šoféruje.

Žena pozrie naň a vraví:

„Síce sme spolu už 15 rokov, ale ja sa chcem rozviešť.“ Muž na to nevraví nič iba pridá plyn.

„Nepokúšaj sa ma presvedčiť, vieš, že to nemá cenu. Chcem aj dom.“ Muž nič, iba čo ešte zašliape pedál. „Aj deti zostanú so mnou.“ Muž je ticho, ale dupne na plyn. „A chcem aj auto a celý účet v banke.“ Muž stále nič, ale ešte dupne a plyn je už na podlahe. Žena so strachom v očiach: „Prečo nič nehovoríš? To akože nič nechceš?“ Muž: „Nie. Všetko, čo potrebujem mám.“ Žena: „Heeeeeeej? A čo je to?“ Muž pokojne odpovedá: „Airbag.“

Vydáva

Gréckokatolícka cirkev

Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

tel.: 051/7725 540

tlač: A-media, sro., Reimanova 8, Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 3 sk

Neprešlo jazykovou úpravou

III. R O Č N Í K

† Farský list

Číslo 17 17. august 2008

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Rok apoštola Pavla - PRVÝ LIST KORINTĀNOM

Prvý list Korintānom napísal Pavol v Efeze, asi na jar v r. 54 po Kristovi.

Korint bolo grécke mesto na západnom pobreží priesmyku medzi stredným Gréckom a Peloponézom. Plnil úlohu spojovacieho článku medzi severom a juhom a tiež – v otázke prístavov Lechajon a Kenchry – medzi Západom (Korintská zátoka) a východom (Egejské more). Korint sa stal kvitnúcim obchodným a priemyselným centrom. Vyrábala sa tu zvlášť keramika.

Nad mestom dominoval vrch Akrokorint (566 m), strmá skala s náhornou plošinou, na ktorej stála akropola. V staroveku sa tu nachádzal Afroditin

chrám. Náboženské obrady, pri ktorých sa uctievala táto bohyňa lásky, zapríčinili príslovečnú nemravnosť mesta, bežnú už v dobe Aristofana.

Korint, zničený Rimanmi v r. 146 pred Kristom, dal znovu vybudovať ako rímsku kolóniu Július Cezar v r. 44 pred Kristom a v r. 29 sa stal hlavným mestom provincie Achájsko, vytvorenej v tom istom roku. Nové, dobre prosperujúce mesto malo kozmopolitný

charakter, obývali ho Rimania, Gréci a ľudia pochádzajúci z Východu. Starý Korint mal povest' amorálneho mesta.

Charakteristickou duchovnou črtou nového Korintu bol kultový a náboženský synkretizmus.

Pavol navštívil Korint po prvý raz počas svojej druhej misijnej cesty a opis tejto návštevy zachytávajú Sk 18, 1-18. V Korinte Pavol býval a pracoval u židovských manželov Akvilu a Priscilly a vyučoval miestnych Židov v synagóge. Keď do mesta prišli Sílās a Timotej (a možno priniesli so sebou finančnú podporu – porov. Flp 4, 10-20 a 2 Kor 11,9), mohol apoštol venovať viac času hlásaniu slova.

Až keď ho Židia zavrhlí, preniesol sa do domu Títa Justa, „čitateľa Boha“, a obrátil sa viac na pohanov.

Prvý pobyt Pavla v Korinte znamená založenie kresťanského spoločenstva v tomto meste (porov. 3,6: „Ja som sadil, Apollo polieval, ale vzrast dal Boh“; porov. aj 2 Kor 10, 14: „... ved' sme prišli k vám s Kristovým

evanjeliom“). Pavol býval v Korinte jeden a pol roka, buď od prelomu rokov 49/50 do polovice r. 51, alebo pravdepodobnejšie v r. 51-52, ako na základe viacerých historických údajov uvádza J.A. Fitzmyer.

Podobne aj J. D. Douglas tvrdí, že Pavol býval v Korinte 18 mesiacov. Opiera sa o nápis z Delf, ktorý ukazuje, že Gallio prišiel do Korintu ako prokonzul r. 51 alebo 52 (porov. Sk 18, 12.17). Archeológovia objavili súdnu stolicu (porov. Sk 18, 12) i macellum – jatky (porov. 1 Kor 10, 25).

Spoločenstvo, ktoré založil, tvorili (podľa 1 Kor 1, 26-29) väčšinou ľudia chudobní, hoci možno nechýbali ani bohatí a vplyvní. Určite to nebola početná cirkev.

Pripúšťame, že mohla mať okolo 200 členov, hlavne pohanského pôvodu. Prvý jeden a pol ročný pobyt Pavla v Korinte mal šťastný priebeh, zakončil sa úspechom a toto spoločenstvo sa posilnilo vo viere.

V kánone Nového zákona sa nachádzajú dva listy Korinťanom. No v jeho spisoch máme náznaky, že jestvovali ešte najmenej dva listy, ktoré im Pavol písal.

V 1 Kor 5, 9 Pavol pravdepodobne naráža na stratený list, ktorý napísal pred naším 1 Kor. Tento stratený list sa dnes všeobecne nazýva „listom predchádzajúcim“. V 2 Kor, 3-4 sa spomína list písaný „vo veľkom súžení“, „cez

mnoho sĺz“, list „prísny“, ktorý ťažko možno stotožniť s 1 Kor. Tento list je teda situovaný medzi 1 Kor a 2 Kor a musí byť tretím listom Pavla pre korintskú cirkev. Hoci mnohí biblisti viac-menej súhlasia s tým, že prvý list sa celkom stratil, diskusia trvá ďalej o tom, čo sa stalo s tretím listom. Niektorí tvrdia (a pravdepodobne majú pravdu), že tento list sa tiež celkom stratil, iní tvrdia, že bol celkom alebo čiastočne začlenený do 2 Kor (napr. kapitoly 10-13). A na otázku, čo dalo podnet Pavlovi na napísanie 1 Kor, môžeme

odpovedať, že to boli problémy – „*že sú medzi vami sváry*“ (1 Kor 1,11) a znepokojujúce zvesti, ktoré priniesli so sebou ľudia, ktorí ho navštívili v Efeze: „... *z domu Chloe mi o vás, bratia moji, oznámili...*“ (1 Kor 1,11).

Celý list je venovaný etickým a doktrínálnym (vieroučným) otázkam, ktoré určite mali pre korintských kresťanov podstatný význam.

Pavol tu píše o hlavnom poslaní evanjelia, o ukrižovanom Kristovi (1. kap), o láske ako najdokonalejšej kresťanskej ceste (13. kap), či o budúcom zmŕtvychvstaní kresťanov (15. kap). Jeho slová budú počúvať kresťania všetkých čias, rás a kontinentov.

Mohli by sme sa pokúsiť o rozdelenie listu na dve časti:

v kap. 1-6 Pavol dáva odpoveď na informácie, ktoré sa mu dostali ústnou cestou (škandály);

v kap. 7-15 (i 16,1-4) odpovedá na otázky, ktoré mu položili v liste (teologické ťažkosti).

Podľa internetového zdroja spracoval oMZ.

Pre deti a všetky Božie deti

Samuel. Saul.

Dobu sudcov uzatvára postava . Božieho muža Samuela. Bol nielen sudcom ale aj prorokom v Izraeli. On to bol, ktorý pomazal prvého izraelského kráľa. Meno Samuel znamená: Vyslyšal Boh. Čo chceli vyjadriť rodičia týmto menom?

V Izraeli žila žena menom Anna. Aj keď ju jej manžel mal veľmi rád, bola nešťastná. Nemala deti. Vyzeralo to tak, ako by Boh na ňu zabudol, akoby ju vôbec nemal rád. Keď už to svoje trápenie nevládala uniesť, rozhodla sa celú svoju biedu predložiť v Pánovom chráme. Dlhú dobu sa modlila. Prosila Boha o syna, ktorého ochotne odovzdá do jeho služby. Keď to všetko Anna s dôverou predložila Bohu, prestala sa trápiť.

Boh vypočul Aninu pokornú modlitbu. Po nejakom čase sa jej skutočne narodil syn. Samuel – Vyslyšal Boh. Keď trochu podrástol jeho matka , tak ako to sľúbila, priviedla ho do Pánovho chrámu. Tam mal pomáhať najvyššiemu kňazovi Hélimu. Samuel bol rád, že môže byť Božím služobníkom. Nemal dobrý príklad od synov Héliho, ktorí často robili čo sa Pánovi nepáčilo. A Héli, hoci o tom vedel, netrestal ich za to. No Samuel ostáva verný Bohu aj v takom prostredí. Snaží sa všetko robiť tak, ako chce Boh.

Hovor, Pane, tvojsluha počúva.

(1 Sam 3,10)

Zapamätaj si

1. Kto bol Samuel?	Bol prorokom a posledným sudcom v Izraeli.
2. Čím sa vyznačoval Samuel?	Poslušnosťou voči Božiemu slovu.
3. Ako sa volal prvý izraelský kráľ?	Saul
4. Prečo Saul nebol dobrým kráľom?	Nepočúval na Boží hlas, nedôveroval Bohu.

Raz v spánku Samuel začul hlas. Niektorí volali: Samuel, Samuel. On si myslel, že to Héli a preto šiel k nemu. No Héli vravel: Nevolať som ťa, spi ďalej! Samuel odišiel a spal ďalej. No volanie na neho sa ozvalo znovu a znovu. Nato Héli vravel chlapcovi: Ak ťa bude znovu volať, povedz: “Hovor, Pane, tvoj sluha počúva!” Héli totiž pochopil, že Samuela volá Pán. A Pán zavolať ako predtým: Samuel, Samuel! Samuel odvetil: “Hovor, tvoj sluha počúva!” Pán oznámil Samuelovi, že na rodinu Héliho pride trest, lebo sa neodvracajú od zlej cesty.

Samuel dorastal a Pán bol s ním. Celý národ spoznal, že je to Pánov prorok. Viedol ľud nielen ku slobode od Filištíncov, ale ešte viac k vnútornému obráteniu sa k Pánovi, Usiloval sa, aby celým srdcom priľnuli k svojmu Bohu.

Keď Samuel zastarol, starší Izraela žiadali od neho, aby im ustanovil kráľa. Samuelovi sa táto reč nepáčila. Veď kráľom v Izraeli je Boh. No oni naliehali na neho. Chceli mať kráľa ako okolité národy. Nepomáha ani upozorňovanie, že kráľ ich bude utláčať. Nech si potom nesťažujú. Nato Boh oznámil Samuelovi, aby za kráľa v Izraeli pomazal Saula. A Samuel napomenul ľud: “Len sa bojte Pána a slúžte mu verne celým svojim srdcom, veď vidíte aké veľké veci urobil s vami! Ale ak budete páchať zlo, zahyniete aj vy, aj váš kráľ!” (1 Sam 12, 24-5) No Saul málo dôveroval Bohu . Zabúdal, že to Boh je hlavný v Izraeli. Pre jeho neposlušnosť ho Boh zavrhol. Saul nebol šťastným kráľom. Jeho kráľovanie to boli same vojny. Nakoniec zahynul v jednom Boji.

ktorá sa o nás veľmi stará, povzbudzuje nás a vedie životom.

Ďakujeme aj nášmu otcovi kaplánovi Milana Kašperekovi, ktorý púť dôstojne viedol, odpovedal nám na naše otázky a bol nám dobrým pastierom.

Určite si takúto púť zopakujeme a mojou túžbou je, aby sme s pravidelnosťou navštevovali toto miesto modlitby a pozývali aj ostatných ľudí k návšteve Panny Márie, ktorá slúbila, že ostáva zvláštnym spôsobom na hore Zvir prítomná.

p. Husivargová, členka Farskej pastoračnej rady

Farské aktuality

- prosíme rodičov detí, ktoré by v tomto školskom roku (2008/2009) mali pristúpiť prvýkrát k svätej spovedi a prijať Eucharistiu, aby nahlásili ich údaje na Farskom úrade alebo v sakristii chrámu čím skôr, **najneskôr do 07.09.2008**. Do tohto dátumu bude aj prvé stretnutie s rodičmi, aby sme vysvetlili určité zmeny v príprave na prijatie sviatostí.

Veľmi Vás, rodičia, prosíme, aby ste nebránili svojim deťom v stretnutí s dobrotivým Bohom. Nie je namieste ani akýsi zvyk, či formalizmus – mať to za sebou. My, kňazi, im chceme dať viac ako len vedomosti, ktoré by si mohli načítať z „múdрых“ kníh. Chceme im poskytnúť svedectvo vzťahu k Bohu, posilniť a povzbudiť ich prebúdajúcu sa vieru, aby zostala „živou“. Ďakujeme.

Príhláška dieťaťa na prípravu prijatia sviatostí

Meno, priezvisko:

Bydlisko:

Náboženstvo:

Dátum narodenia a rodné číslo:

Miesto a dátum krstu:

V dňa

podpis rodiča

Prosíme Vás, aby ste doručili aj výpis z Matriky krstov v termíne do 15.01.2009.

Bl. Metod Dominik Trčka – 25. august

Metod Dominik Trčka sa narodil 6. júla 1886 v českom Frídlante nad Ostrovicou. Bol najmladším zo siedmich detí Františky Šterbovej a Tomáša Trčka. Hneď v nasledujúci deň bol pokrstený. Základnú školu ukončil v rodnom Frídlante, neskôr navštevoval gymnázium v Místku a v Červenke u redemptoristov.

Rozhodol sa pre zasvätený život a v r. 1902 vstúpil do Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa, kde po noviciáte 25. augusta 1904 zložil sľuby. V roku 1910 po štúdiách teológie, bol v Prahe, 17. júla arcibiskupom Leom Skrbenským, vysvätený za kňaza. Svoje prvé roky kňazstva venoval pastoračnej práci a ľudovým misiám. Jeho miesta pôsobenia boli Praha, svätýňa Márie na Svätej Hore a Plzeň. Počas Prvej svetovej vojny, sa s veľkým nasadením venoval utečencom z Chorvátska, Slovinska a Ruska a to tak, že nevysluhoval len sviatosti a učil katechizmus, ale staral sa aj o ich nevyhnutné zabezpečenie.

Už počas svojich rokov štúdií sa zmenil o svojej túžbe pracovať medzi kresťanmi východného obradu. To sa stalo skutočnosťou v roku 1919, kedy Superior Pražskej provincie redemptoristov ho poveril pastoračnou prácou medzi veriacimi gréckokatolíckymi v Ukrajinskom Ľvove. V tamojšej komunite, zvlášť za pomoci blahoslaveného Nikolaja Černeckého, sa naučil jazyk, zvyky a miestne obyčaje. Od tohto času sa datuje aj jeho druhé meno: Metod.

V decembri 1921 je poslaný do Stropkova, na východnom Slovensku, kde zakladá so spolubratmi prvú komunitu redemptoristov latinsko-byzantského obradu. V roku 1924 sa stáva predstaveným komunity a začína rozvíjať misionársku činnosť v eparchiách v Prešove, Užhorode a Križevci. Ohlasuje Božie slovo a zakladá spoločenstvá Matky Ustavičnej pomoci a modlitby svätého ruženca. V roku 1931 sa spoločenstvo presťahovalo do nového domu v Michalovciach, kde bol Metod predstaveným až do júla 1932, kedy unavený z práce a stavby domu sa vrátil do Stropkova, kde popri oddychu, vypomáhal v okolitých farnostiach. Do Michaloviec sa vracia v r. 1934, kde v marci nasledujúceho roku je menovaný apoštolským vizitátorom sestier baziliánok v Prešove a v Užhorode.

V roku 1936 je znovuzvolený za predstaveného domu a v tomto postavení zotráva až do r. 1942. Pod jeho vedením sa duchovná činnosť komunity redemptoristov rozširuje na celý Zemplín. Dokončuje stavbu chrámu a tiež zakladá fundáciu pre istý konvent sestier; zamýšľa založiť nový exercičný dom redemptoristov; pracuje pre fundáciu domu v Chuste, v eparchii Užhorod. Všetko toto vykonáva bez zanedbávania si svojich pastoračných povinností. V skutku, napriek tomu, že už nie je viac priamo zapojený v ľudových misiách, nestráca svoj vrelý vzťah k najopustenejším. Za týmito

účelom zamýšľal tiež založiť asociáciu žien, ktoré by sa po duchovnej stránke venovali najopustenejším.

Počas druhej svetovej vojny podstupujú redemptoristi mnohé utrpenia, pretože Slovenský štát ich obviňuje z fanatizmu a upodozrieva z propagandy. Metod ako predstavený, sa stal prvým cieľom týchto útokov. Pre dobro komunity sa snaží vycestovať s tromi spolubratmi na Ukrajinu, ale od štátu nedostane povolenie.

S koncom II. svetovej vojny sa vylepšujú aj vzťahy zo štátom. 21. decembra 1945 je komunita redemptoristov východného obradu kánonicky menovaná za Viceprovinciu Michalovce, kde hneď v nasledujúcom marci je o. Metod nominovaný za prvého predstaveného viceprovincie. Pod jeho vedením sa redemptoristi vrátili do Stropkova, kde postavili chrám Sv. Cyrila a Metoda, založili dom v Sabinove, venovali sa početným a plodným misiám a vydávali mnohé publikácie.

S príchodom komunistického režimu, v krátkom čase však všetko padlo. V roku 1949 bola Michalovská provincia zrušená a počas noci z 13. apríla 1950 boli všetci rehoľníci prevezení do zhromažďovacích táborov. Metod, ktorý sa v tom čase nachádzal v Sabinove, bol prevezený najprv do Podolínce a odtiaľ viackrát do neslávneho „Mlyna Leopoldova“. Výpovede spoluväzňov svedčia, že pre ochranu svojich spolubratov bol ochotný si pripísať každú vinu a zodpovednosť, plniac si verne svoju službu.

Počas procesu, 12. apríla 1952, bol obvinený zo spolupráce s biskupom Gojdičom, z rozširovania pastoračných listov a zo zasielania informácií cez provinciu do Ríma. Toto bolo posúdené ako špionáž a ako hrubý priestupok proti štátu. Pod tlakom týchto argumentov, na dôvažok ešte za pokus o útek za hranice, bol o. Metod odsúdený na 12 rokov väzenia. Svoje posledné roky života prežil vo väzniciach v Ilave, Mírove a Leopoldove. Napriek chorobe, svojmu veku a tvrdým podmienkam vo väzbe, jeho duch ostal mocný. Nezlomne dôveroval Bohu a veril, že naplní jeho vôľu. Neprestajne sa modlil a keď mal čo i len najmenšiu možnosť, slúžil sv. liturgiu. Niekoľko krát žiadal o skrátenie svojho trestu, lenže bol až príliš pevný vo svojom náboženskom presvedčení a až príliš horlivý... Odpoveď bola vždy zamietavá.

V roku 1958 bol preložený do väznice Leopoldov; v tom čase sa považovala za tie najtvrdšie. Počas Vianoc dozorca začul, ako si spieva jednu z vianočných piesní - bol v momente preložený do „korekcie“, kde následkom drsného a nezdravého prostredia dostáva tuberkulózu. Spoluväzeň v cele, ktorý sám bol lekárom, síce prosil a urgoval správu, aby o. Metod bol prevezený do nemocnice, ale nestalo sa tak. Bol preložený iba na samotku. Ako neskôr bolo potvrdené: po krátkom čase v tamjšej cele 23. marca v roku 1959 o deviatej hodine ráno poslednýkrát vydýchol. Vtedy sa navždy stratil svojim mučiteľom.

Pochovaný bol na cintoríne väznice. Po obnovení Gréckokatolíckej cirkvi boli jeho pozostatky v roku 1969 prevezené a uložené v Michalovciach. Dňa 4. novembra 2001 bol vyhlásený v Ríme za blahoslaveného.

Podľa internetového zdroja spracoval oMZ.

Púť do Litmanovej

Dňa 12.7.2008 sa z našej farnosti Povýšenia sv. Kríža Prešov-Sekčov uskutočnila farská púť do Litmanovej, na miesto modlitby - horu Zvir. Touto cestou sa chceme s Vami podeliť o nezabudnuteľné zážitky, ktoré sme mohli tento deň prežiť.

Púť sme začali už v autobuse modlitbou sv. ruženca pod vedením o. Milana Kašpereka, ktorý sa touto púťou uviedol na svojom novom pôsobisku a hneď si získal srdcia nás - pútnikov. Veľkým prekvapením pre nás bola malá, 5-ročná Ad'ka, ktorá sama prišla k mikrofónu a krásne sa začala predmodlievať piaty desiatok sv. ruženca.

Po príchode do Litmanovej sme si spoločne vykonali Krížovú cestu pomaly vystupujúc na horu Zvir.

Litmanová je známa svojimi 15-timi zastaveniami Krížovej cesty. 15. zastavenie litmanovskej krížovej cesty, ktoré je tam „navyššie“, je slávnostné vzkriesenie nášho Pána.

Po príchode na horu sme mali možnosť rozjímať nad svojimi hriechmi, oľutovať ich a prísť k sviatosti zmierenia. Túto možnosť sme využili skoro všetci.

Po vykonaní sviatosti zmierenia sme slávili svätú liturgiu. K sláveniu sv. liturgie sa pridali aj iní pútnici, ktorí si na hore Zvir vykonávali vlastnú mariánsku púť. Po sv. liturgii sme sa pomodlili Moleben k Presvätej Bohorodičke. Po skončení pobožnosti sme mali dostatok času na poklonu Panne Márii, osobný rozhovor s ňou, na prednesenie svojich prosieb a poďakovaní, ktoré si vykonal každý individuálne v Kaplnke Zjavenia. Mali sme

možnosť porozprávať sa s kňazom, ktorý nám mnohým pútnikom nanovo ukázal cestu životom.

Následne sme mali čas na nabratie vody z hory Zvir a na malé občerstvenie.

Prítomnosť Panny Márie a jej pôsobenie na tomto mieste modlitby bolo vidieť na každom z nás. Bolo tam tak pekne a dobre, že sa nám nechcelo odísť ani odísť. Nakoniec sme posunuli náš časový program a až neskoro poobede sme sa vrátili z hory Zvir k autobusu.

Pri spiatocnej ceste sme navštívili kláštor otcov redemptoristov v Starej Ľubovni, kde sme sa v sprievode otca redemptoristu Milana Zálehu dozvedeli sa o jeho vzniku a histórii. Príjemným prekvapením bolo požehnanie o. Milana Zálehu, ktorým nás vyzbrojil na cestu domov.

Myslím si, že všetci, ktorí sme sa zúčastnili tejto púti, či sme tam boli opakovane alebo len prvýkrát, sme cítili veľký pokoj, pohladenie materinskou láskou Matky Božej,